

Antikrizni svećenik

Kad razgovaram sa djecom i odraslima o svecima čije slike i kipovi ukrašavaju zidove moje crkve, pokušam se usredotočiti na jednu njihovu izvanrednu osobinu.

22.06.2012.

26. lipnja je blagdan svetog Josemarije Escriva, antikriznog svećenika. Kad razgovaram sa djecom i odraslima o svecima čije slike i kipovi ukrašavaju zidove moje crkve, pokušam se usredotočiti na jednu njihovu izvanrednu osobinu.

Blaženi Diego Ventaja, mučenik, oprostio je ljudima koju su ga pogubili; blažena Terezija iz Calcutte služila je gubavcima i pomagala patnicima s ljubavlju i naklonošću, blaženi Ivan Pavao II je svakoga toliko volio da je otišao i u zatvorsku ćeliju čovjeku koji je pucao na njega i zagrlio ga. No, kada dođem do slike svetog Josemarije Escriva i pokušam se sjetiti nečeg izvanrednog, uvijek završim na tome da je on svaki trenutak i svaku okolnost svog svakodnevnog života živio kao «običan svećenik» sa novošću duha koja je dolazila iz njegove potpune zaljubljenosti u Boga, da je volio svakoga koga je sreo i da je želio sve ono što radi, ma koliko maleno, pretvoriti u nešto sveto, za Boga.

Sveti Josemaria je stručnjak za svetost malih, svakodnevnih stvari. Njegova svetost se nalazi u tome da kaže „oprosti“ onome kome je grubo govorio, u tome da našoj Gospi iskaže

ljubav kada vidi njezinu sliku ili kip, da se ne žali na glavobolju kada s nekim razgovara, da se smiješi sa iskrenom naklonošću i onda kada je vrlo umoran, u tome da temeljito čisti i lašti svoje stare cipele svaki dan kako bi što dulje trajale i izgledale nove, da stavlja stvari na mjesto nakon što ih koristi kako ne bi napravio posla drugima i kako bi prostor izgledao uredno i privlačno, u tome da ponudi Bogu sve neugodnosti, patnje, neuspjehe i bolesti bez da se žali i uznemirava druge, u tome da dozvoli onima koji su primjetili njegove nedostatke da ga isprave i da im na tome zahvali, u tome da pažljivo razmatra i da se pažljivo priprema za slavljanje svete Mise, u tome da je uvijek pozitivan i veseo, u tome da ni o kome loše ne govori, u tome da uvijek razumije pogreške i neuspjehe, pokušavajući vidjeti Krista u svakome, u tome da voli ljude koji su ga klevetali, u tome da svaki posao završava pažljivo do

posljednjeg detalja, u tome da se brine za bolesne poput majke i u tome da bude prijatelj svima...

Novost njegove poruke je da obične, svakodnevne stvari mogu postati nove i uzbudljive, ukoliko su učinjene, rečene ili pretrpljene sa novošću ljubavi Božje. Njegov lijek protiv krize je da su te »krize zapravo krize svetaca«, manjak svetaca. I njegov lijek za novu evangelizaciju jest da je misija nas kao kršćana donositi sreću drugima istinom Evanđelja i novim, Božjim sakramentalnim životom. Uvijek je govorio da je naš posao biti «sijači mira i radosti». To je velika tajna Opusa Dei i što je bilo i jest doista novo u njegovoj poruci: živjeti svaki dan kao avanturu i težiti svetosti u malim stvarima svakodnevne. Jednostavno, zar ne?

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/antikrizni-svecenik/](https://opusdei.org/hr-hr/article/antikrizni-svecenik/)
(22.03.2026.)